

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

A KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XX.. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2012. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Égett a második gyertya a koszorún * Rimaszombatban és Füleken jártunk *

* Magyar szemmel: a Horthy-rendszer 17 évéről * Radostyáni krónika-hírek * Radostyáni Sion *

* Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés: Aki az Úré, jöjjön hozzám! *

* Az igazi szeretet * Túrmezei Erzsébet: Karácsony előtt * Kondói krónika-hírek *

ÁLDOTT KARÁCSONYT KIVÁNUNK OLVASÓINKNAK!

2012. október 28-án, az újbóri hálaadás után a gyülekezet a kondói templom előtt

Balról jobbra: Jablonkainé, Pócsik Józsefné, Sztollár Gyuláné, Kovács Lajosné, Szúnyog Miklósné, Tózsér Pálné, Lukács Jánosné, előtte Derda Demeterné, Lukács Attiláné, Lukács Attila, Tóth Lajosné, Tózsér Gyuláné, Lukács János, Tóth Lászlóné, Kuttor Diána, Antal Gyuláné, Várady Gábor, Várady Zsolt, Tóth Tibor, Várady Józsefné, Szúnyog Zoltánné, Jakab Lászlóné, Kántor Zsoltné, Geregúr Istvánné, Jakabné Gál Marianna, Kántor Máté, Hámori Cintia

„Hálát adjunk az Úr Istennek,
Atya-Fiú-Szentléleknek,
És örüljünk mind e Gyermekeknek;
Nagy örömet az angyalok nekünk hirdetnek,
Dicsérvén Istent, így énekelnek:

Áronnak vesszeje megvirágozék,
Tiszta szűztől gyermek születék,
Mennyei királyul nekünk adaték,
Krisztus Jézusnak nevezteték.”

320. dicséret 6. verse

Égett a második gyertya az adventi koszorún

**„Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya!
Ímé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító Ő!” Zakariás 9:9.**

Advent első vasárnapjával kezdődik az a csodálatos időszak, amelyben minden arra szolgál, hogy a világ Megváltójának születésére készüljünk. A karácsony méltó megünneplésének előkészülete az adventi időszak. Ezért is éreztem tanítványaimmal együtt nagy megtiszteltetésnek, hogy 2012. december 9-én, advent második vasárnapján, advent-köszöntő műsort adhattunk elő a kondói református templomban Várady Zsolt nagytiszteletű úr ünnepi igehirdetése után.

Az advent hangulatát megidéző előadás közben gyertyagyújtásban is gyönyörködhattunk. Honnan ered ez a szokás? 1838-ban Johann Heinrich Wichern protestáns lelkész az általa alapított gyermekotthon egyik termében egy hatalmas csillárt készített fából. Erre a csillárra minden istentisztelet alkalmával egy gyertyát tűzött. 1860-ban alakult ki az a forma, hogy csupán csak négy gyertyát, az advent négy vasárnapjának jelképét tűzték a koszorúra. A négyes szám a karácsonyt megelőző négy hetet jelzi. Az egyre növekvő fény az egyre közeledő ünnepet idézi. 2012 évvel ezelőtt az egész világ várakozott, hogy megszülessen a Megváltó. És karácsonykor eljött a várva várt nap, Betlehemben világra jött Jézus.

Angyalok vitték a hírt a világ minden tájára... Az ötödik osztály tehát angyali jelmezbe öltözve adta elő műsorát a kondói gyülekezetnek. A szolgálatunk végén a gyülekezetre és a lelképásztoruk életére és munkáságára Istenünk gazdag áldását kértük, és egy ősi ír áldásból idézett gondolattal búcsúztunk: „És míg újra látjuk egymást, Szent kezében őrizzen meg Ő!” Istentisztelet után a gyülekezet szeretetvendégségre hívott meg bennünket – melyet ezúton is nagyon szépen köszönünk –, mi pedig boldogok voltunk, hogy kis műsorunkkal hozzájárulhattunk az adventi hangulathoz.

Végezetül pedig szeretnék minden kedves olvasónak békességgel teljes adventet és áldott karácsonyi ünnepet kívánni!

Kotlár Anita,
a Pitypalatty-völgyi Református Általános
Kéttannyelvű és Alapfokú Művészeti Iskola tanára

Rimaszombatban és Füleken jártunk

Nagy megtiszteltetés érte iskolánk 16 tanuló-ját 2012. november 27-én. A paraszniai nyugdíjas klub felajánlásával egy felejthetetlen rimaszombati kiránduláson vehettünk részt. Mit kellett ehhez tennünk, hogy ide eljuthassunk? Szerepléseinkkel, aktivitásunkkal, kitartó szorgalmas munkánkkal öregbítettük iskolánk hírnevét, és íme el is nyertük méltó jutalmunkat. Nagy várakozással és izgalommal készültünk erre a napra. Elkísért bennünket iskolánk igazgató nénije, Ildikó néni, Várady Zsolt tiszteletes bácsi, Czentnár Feri bácsi, Nagy Péterné Mónika néni és Széplaki Béláné Jolika néni. Már az odafelé vezető út is csodálatos volt, nagyon szép tájakon mentünk keresztül. Először a Tompa Mihály Református Gimnáziumba érkeztünk, ahol nagyon-nagy szeretettel fogadtak bennünket. Majd látogatást tettünk a rimaszombati Magyar Házban egy nagyon aranyos néninél, Tamás Ilonka néninél, akiről tudni kell, hogy 100 éves. Nagyon örült a látogatásunknak. A paraszniai nyugdíjas klub énekkel köszöntötte Ilonka

nénit, Czentnár Feri bácsi tárogatózott, majd Ilonka néni fejezte ki háláját, hogy meglátogattuk. Visszatérve az iskolába, a Csengettyű együttes megtartotta az előadását, mellyel erre az alkalomra készültünk, aztán 4 diák bemutatót tartott nekünk az iskoláról, az iskolájukban folyó mindennapi munkáról. Aztán városnézésre indultunk a négy diák vezetésével. Szobrokat, emlékműveket, a református templomot, a Múzsák Házát tekintettük meg. Sajnos nagyon hamar elröpült az idő, és indulnunk kellett tovább, mert még a hazafelé vivő út előtt Fülek várának a megtekintése is a programunkban volt. A Füleki vár, bármely irányból is közelítjük meg a várost, már messziről jól látható. A Fő utcáról keskeny utcácska vezet föl a várhoz. Gyönyörű látvány tárult elénk. Egy idegen vezető bácsi mesélt nekünk a vár történetéről, majd rengeteg érdekességet láttunk. Ősi csontokat és szarv maradványokat, a vár makettjét, harci ruhákat, ágyúgolyókat és női ékszereket láthattunk. Kimentünk a bástya erkélyére is, ahol körbe lehetett sétálni, és látni lehetett az egész várost. Aztán elérkezett a hazaindulás ideje. Élményekkel, látnivalókkal teli napot töltöttünk el így együtt. Nagyon jól éreztük magunkat, egy ilyen kiránduláson rengeteg újat tanulhatunk, megismerhetjük egymást, még jobban kultúránkat, történelmünket. Köszönjük szépen a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen a felejthetetlen kiránduláson. Igyekszünk a továbbiakban is úgy teljesíteni, hogy méltóak legyünk egy ilyen kirándulásra való részvételre.

Tóth Sára Ágota, a Pitypalatty-völgyi Református Általános Iskola 5. osztályos tanulója

MAGYAR SZEMMEL

SZÁMVETÉS – Egy tanulságos összeállítás Horthy-rendszer 17 évéről.

Tizenhét év...

Ez a történelemben semmicske, apró idő néha megtelik nemzetpusztító tragédiákkal, mint egykor Mohácstól a török berendezkedéséig, de megtelhet nemzetet felemelő építkezéssel, mint máskor: az 1832-es reformországgyűléstől a szabadságharcig eltelt több mint másfél évtized.

Épp ennyi, tizenhét évünk adódott – hatalmas csapások sora után – végre újból egy független Magyarország felépítésére.

Nem volt könnyű: infláció, munkanélküliség, válságok, kis háborúk, merényletek környékeztek bennünket, nagyhatalmak és kelletlen szomszédaink acsarkodtak ránk. De sikerült.

Hazánk lakossága e rövid idő alatt 1.639.479 fővel növekedett. Alap- és középiskoláink száma 7418-ról csaknem a duplájára: 13780-ra; óvodáinké 975-ről 1140-re emelkedett.

Új kórházat 160-at is építettünk a kezdetekkor meglévő 187 mellé, s bennük megkésztetődött az orvosok száma.

2628 km elsőrendű országutat építettünk, vasútvonalaink hossza 8671 km-re nőtt, ebből 243 km-t villamosítottunk – magyar tulajdán alapján. Dieselmotordonyok gyártásában pedig világszereplők lettünk!

Duna-tengerjáró flottánk összeköti vízi útjainkat a világtengerekkel. Államadósságunkat az időszak felére kifizettük, sőt el tudtuk engedni a gazdák összes tartozását.

Megteremtettük a mindenkire egyaránt vonatkozó szociális ellátórendszert, biztonságos működéshez szükséges vagyonnal látva el a nyugdíj- és betegségbiztosítókat. Ingyenes gyógyszert kaptak a növekvő számú cukorbeteg.

Budapest (gyógy)fürdővárossá vált.

Nyeralótelepeket építettünk a munkásoknak a Dunakanyarban, a Soroksári Dunaágban; a tisztviselőknek a hegyvidékeken és a Balatonnál. Filléres vonatok szolgálják a hétfégi kikapcsolódást.

A köz szolgálainak (közüzemek dolgozó, köztisztviselők, közalkalmazottak) vasúti, üdü-

lési, biztosítási, közüzemi díjbéli és egyéb kedvezményekkel honoráltuk áldozatos munkáját.

Mindehhez a világ egyik legértékállóbb valutájának megteremtése is járult. Politikai téren önállóságra törekedtünk.

Korlátok közé szorítottuk a szélsőséges pártok működését, megtiltottuk a horogkereszt használatát, és az Egyesült Államokat másfél évtizeddel megelőzve (!) eltöröltük a máskülönben csupán ideiglenesen bevezetett numerus clausust.

Horthy Miklós kormányozta ekkor a világháborút elszenvedett, spanyolnáthát, eszeveszett vörös terrort, és Trianont elszenvedő Magyarországot, vagyis az 1920 és 1937 közötti, a még újvilágháborútól mentes korszakról szól az írás.

Adataim pontosak. A boldog Kádár-korszak alatt kiadott enciklopédiafelelőkből szemelgettem őket, legfőképp az 1982-ben megjelent Magyar Történelmi Kronológiából (Akadémiai Kiadó).

A milliószámra előforduló munkásmozgalmár szócikk közé nyilván nem a gaz horthy fasiszta érárt dicsérendően pötytyentették ezt a néhány adatot, így bátran elfogadhatjuk hitelesnek mindent. Természetesen felhasználtam saját jegyzetanyagomat is.

Lássunk ezekből is egyet! Nagyanyám, Sárközy Istvánné, született Bleszkányi Irén – a Csobánc utcai elemi iskola tanítónője 275 pengő nyugdíjra volt jogosult. Egy pengő ma 1200-1300 Ft-nak felel meg, (ez közel 400.000.-ft)

Unokája (kétszer hosszabb munkaviszonnyal, néhány diplomával és egy vasas szakmával) mintegy a negyedét-ötödét kapja ennek a nyugdíjnak.

Jómagam egy megbélyegzett osztályban érettségizvén kényszerűségből Angyalföldön dolgoztam évekig, tanultam szakmát.

S nemcsak szakmát tanultam az öreg szakiktól, hanem azt is, hogy az esztergályos kétszeres úr volt (Herr Dréher/r/), és glaszkesztyűben, keménykalapban ment be dolgozni a Lángba, Ganz-Mávagba – s az általa gyártott

diesel-vonatok máig vidáman szolgálják a dél-amerikai közlekedést.

Üres óráiban nem maszekolt, hanem énekelt a gyár kórusában, evezett a gyár csónakházában, sportolt a kötelezően (úgy bizony!) előírt s felépített gyári sportpályán – tette, mert a feleségének nem kellett dolgoznia. Gyermekei pedig – óh, borzalom! – a hazáról tanultak az iskolában. A hazáról!

Természetesen – mai szóval – „vesztesei” is voltak e kornak. Gyámolításukra ott voltak az ONCSA-házak, az ínség-akciók, a tehetségmentő szolgálatok...

Tehettünk, amennyit tehettünk. Hisz ne feledjük: ebből a tragédiákkal induló 17 évből 3-4 év a Nagy Gazdasági Világválságnak épp a közepén volt!

És hogyan is állunk azzal a rémületes Horthy-fasizmussal? Mindenekelőtt szögezzük le: Horthy alatt nálunk se fasizmus, se nemzeti szocializmus nem volt! (Csupán zárójelben fűzöm ide: ma Magyarországon új politikai fogalom született, itt nem nemzeti szocializmus, hanem 60 évig nemzetellenes szocializmus dühöngött.) Nem uralta egy, egyetlenegy politikai irányzat a médiumokat, és hallatlan választék:

1500 lap, s ebből mintegy 400 politikai jellegű jelent meg e korban!

És bizony nem tartotta rettegésben semmiféle terrorrendszer a lakosságot.

Természetesen nem volt XXI. századi értelemben vett demokrácia, már csak azért sem, mert a XX. század elejéről van szó. A mai fogalmak visszavetítése egy más korra elemi tudatlanság, vagy gonosz indulat!

A valóban antidemokratikus és szélsőséges pártok korlátozása akkor nemzetet mentett.

Tekintélyuralmi rendszer? A Kormányzó csupán egyszer küldhette vissza megfontolásra a képviselőháznak a törvényjavaslatokat – emlékezzünk Göncz papára, mit művelhetett az Antall-kormány törvényeivel!

A pusztá tekintélyt pedig megérdemelte, mint tisztakezű, becsületes, erős akaratú magyar vezető!

Barátaim! Egyszer végre el kellett mondani mindezt.

(És még valami, mikor lemondatták, a Horthy család birtoka ugyanakkora volt, mint mikor kormányzóvá választották!) (Az írást az interneten találtuk.)

Kálvin János (1509-1564.): A Melkisédekről szóló prédikációból

„Isten nem úgy van az égben, mint azt az ábrándozók képzelik, akik azt gondolják, hogy Ő csak ül, s nézi: mi történik a világon, mint aki meg van elégedve azzal, hogy úgy ugráljunk ideleln, mint a békák.”

XIV. Dalai Láma: Korunk paradoxona

Nagyobb házak, kisebb családok;
Több háztartási gép, kevesebb idő;
Több végzettség, kevesebb ész;
Több tudás, kevesebb bölcsesség;
Több szakértő, több probléma;
Több gyógyszer, kevesebb egészség.
A Holdra mentünk, és visszajöttünk,
De az új szomszédhoz át nehezen jutunk.
Több számítógép több adattal,

Több másolatot készít mint valaha,
És mi egyre kevesebbet érintkezünk.
Sok mennyiség és kevés minőség,
Gyors étel és lassú emésztés,
Nagy emberek és kicsiny jellemek,
Magas profit és sekély kapcsolatok.
Olyan kor,
Mikor sok van az ablakban,
De semmi a szobában.

RADOSTYÁNI KRÓNKA - HÍREK

December 16-án, advent III. vasárnapján a miskolci Lévay József Ref. Gimnázium 11.D. osztálya érkezik hozzánk közel 40 fővel, s adnak ünnepi műsort a templomban.

December 23-án a Pitypalatty-völgyi Ref. Általános Iskola 6. B. osztálya ad a templomban istentiszteleten advent műsort.

December 23-án délután 4 órakor tartunk **bűnbánati** istentiszteletet, utána **kántálni** indulunk a falu házaihoz.

Karácsony I. napján és II. napján délelőtt 10-kor kezdődik az istentisztelet. Ünnepe I. napján a templomban az Úr szent asztalát megterítjük, **az úrvacsorát kiosztjuk. Legátus** Debrecenből érkezik Kondóra, Radostyánba és Sajókápolnára, **Viltskó Ádám**, aki V. éves teológiai hallgató. Ünnepeben ő hirdeti az ígét. A neki szánt adományokat a szokásos módon gyűjtjük a faluban.

Karácsony szentesti istentisztelet 24-én fél 5 órakor kezdődik a templomban a gyermekek műsorával.

Az **őszteni hálaadó istentisztelet december 31-én 5 órakor** kezdődik a gyülekezeti teremben, **az újévi könyörgés pedig 2012. január 1-én délelőtt 10 órakor** ugyanott.

Szeptember 9-én megkereszteltük Radostyánban **Kós Dorinát** és **Fekete-Tóth Gergelyt.**

Augusztus 28-án a református iskola felső tagozatosaival **templomtúrán** voltunk Varbó, Parasznya és Radostyán templomaiban.

Július 20-án temettük el a 82 éves korában elhunyt **Almási Lajos** atyánkfiát, az Alacsán élt férfi-női szabó mestert.

Július 12-én temettük el özvegy **Balaton Ábel 80** életét nyugalmazott bányász atyánkfiát **Sajószentpéteren.**

Július 11-én temettük el özvegy **Csépányi Józsefné Horváth Ilona 91** életét testvérünket **Sajószentpéteren.**

Június 21-én eltemettük özvegy **Szabó Benjáminné Tóth Borbála 80** életét testvérünket.

Június 16-án temettük el nagy részvéttel a tragikusan elhunyt **Vígh István 51** életét atyánkfiát **Sajószentpéteren.**

Június 3-án megkereszteltük **Festő Magdolnát.** Istentisztelet után megemlékeztünk a gyászos **trianoni diktátum** aláírásának 92. évfordulójáról a kopjafánknál. Kuttor Diána Kacsóh Pongrác Rákóczy megtérését énekelte, Soós Áron pedig Wass Albert Adjátok vissza hegyeimet című írásából olvasott fel, majd elhelyeztük emlékezésünk jeléül a virágokat a kopjafánál.

Május 25-én eltemettük **Bencs Barnabás 79** életét atyánkfiát.

Május 20-án 3 konfirmandus tett fogadalmat a radostyáni templomban: **Bertók Boglárka, Kovács Kristóf, Tóth Rebeka.**

Május 14-én eltemettük özv. **Ruszó Józsefné Sípos Katalin 65** életét testvérünket.

Május 6-án, anyáknap istentisztelet volt a hittanos gyermekek műsorával.

Április 4-én temettük el volt presbiterasszonyunkat, **Bata Imrénét, aki 80** éves korában hunyt el.

Március 30-án Lévay József 80 esztendőskorában elhunyt atyánkfiát temettük el **Sajószentpéteren.**

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelképásztor
H-3776 RADOSTYÁN
Kossuth L. utca 2-4. Szám

Villámposta:
radostyan@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk:
www.radostyan.ref.hu
Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer
Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint
XX. évfolyam 2. szám

(48. szám) 2012. december

„ÁLDOTT LEGYEN AZ ÚR! NAPRÓL-
NAPRA GONDOSKODIK RÓLUNK A MI
SZABADÍTÁSUNK ISTENE!”

(LXVIII. Zsoltár 20. verse)

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XX.. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2012. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés: Aki az Úré, jöjjön hozzám!
* Az igazi szeretet * Túrmezei Erzsébet: Karácsony előtt * Kondói krónika-hírek * Kondói Hírnök *
* Égett a második gyertya az adventi koszorún * Rimaszombatban és Füleken jártunk *
* Magyar szemmel: a Horthy-rendszer 17 évéről * Radostyáni krónika-hírek *

KRISZTUS MEGSZÜLETETT! ÁLDOTT ÜNNEPET KÍVÁNUNK!

**AZ ISTEN KEGYELMÉBŐL FELÚJÍTOTT
HARANGTORNYPUNK ÉPPEN AZ IDÉN 250 ÉVES**

Levél az Olvasóhoz

Adventben talán több időt töltünk viselt dolgaink feletti elmélkedéssel. Végiggondolhatjuk ennek az évnek az eseményeit még egyszer, mit szerettünk volna elérni, és végül mit értünk el. Miben és mennyiben növekedtünk? S ami a legfontosabb, növekedtünk-e a szeretetben, erősödtek-e emberi kapcsolataink? Boldogok vagyunk-e korlátaink és sokszori tökéletlen voltunk ellenére is, mert el tudjuk mondani: törekedtünk a szépre, a jóra, a nemesre, a lelket emelőre, mindarra, ami Isten szemében kedves lehet, mert megtettük, ami tőlünk tellett. Boldogok lehetünk-e egyáltalán, amikor statisztikáink szerint évről-évre kevesebben vagyunk, veszedelmesen fogyunk, temetünk, de alig keresztelünk vagy esketünk. Fogynak magyar református gyülekezeteink a megmaradt Magyar Hazában. S ez a fogyás nem szemlélhető függetlenül szomorú demográfiai állapotunktól. Nemzetünk léte az a Kárpát-medence. Elszakított területeinken még hatványozottabb ez a veszedelmes fogyás. Ott talán jobban látjuk az okokat. *Vae victis* – jaj a legyőzötteknek! S mi legyőztünk erőtlenségünk, ostobaságunk és Istentől eltávolodott életszemléletünk miatt. De miért gyengülünk országunk megmaradt részében? Ezen a gazdag, sok természeti kincset rejtő, bővelkedő drága földön békeidőben? Európa közepén? Miért szorulunk ki itt is lassan-lassan örökségünkből? Miért kell arról beszélni, hogy halódó és haldokló gyülekezeteinket méltósággal "temessük el", kísérvük végig azon az úton, amelyen lassan kímúlnak ez árnyékvilágból, mint a megfáradt földi vándor? Valóban ez vár ránk? Csendesen meghalni, várni a beteljesülő herderi látomást, hol nemzet süllyed el, s népek veszik körül a sírt, s az ember millióinak szemében lehet, hogy nem is gyászkönyv üli majd akkor? Miért nem élünk azzal, amit ránk bízott az Úristen? Miért nem örülünk az életnek? Miért riadunk meg a nehézségektől? Miért nem küzdünk tiszta szívvel, teljes erővel a gonosszal szemben? Miért csüggedünk, miért kételkedünk Isten erejében? Miért mondunk le meg nem születendő gyermekeinkről, s velük saját jövőnkéről? Miért? Miért? Bizonyára csak azért, mert hitetlenek vagyunk, Isteni csoda a mi létünk ezen a földön. A szeretet isteni csodája, hogy bűneink miatt, hitetlenségünk miatt még vagyunk egyáltalán. Karácsony újból arra figyelmeztet, hogy az Isten szeretete kimenthet, és csak az menthet ki ebből az elesett állapotból, ebből a reménytelen helyzetből. Haldokló, fogyó Hazánk és nemzetünk még nincs kiterítve a ravatalon, még vannak, akik esdve fohászkoznak az Ég Urához, s várják Magyarország feltámadását. Értünk is adta egyszülött Fiát az Úristen, hogy valakik hiszünk Benne, örök életünk legyen, s már itt a földön Szentlelke által vezetett, legyőzhetetlen népe legyünk örök dicsőségére. De ehhez tudni kell elfogadni a hit hegyeket mozgató, csodákra képessé tévő erejét, mint a bennünket szerető Isten legnagyobb ajándékát. Ezért imádkozzunk szüntelen!

Radostyán-Kondó, 2012. december

Lelkipásztorotok

„Aki az Úré, jöjjön hozzám!” (II. Mózes 32:26.)

Advent idején a Királyok dicsőséges Királya hívogat bennünket, hogy jöjjetek hozzám. Azért szölongat, hogy segítsen rajtunk. Mi szükség erre, amikor karácsony előtt kissé megváltozunk? Földísítik az utcákat, elrendezik a kirakatokat, a házakon és kerítésekén fények világítanak, azért hogy boldogan ünnepeljünk. Néhány napra felejtjük a rideg, fájdalmas valóságot. Mert a díszek, a fények gazdasági, pénzügyi, erkölcsi válságot takarnak, és a tudósok közeli világpusztulást jövendölgetnek. A felgyült adóságot krízisben lévő emberek képtelenek fizetni. A megoldás? – Az Európai Unió, az Egyesült Államok és más világhatalmak vezetői pénzügyi átszervezésben próbálnak megoldásokkal.

Hogy néz ki az egyház? Látszatra minden rendben. Felújított templomok tornyai

nyúlnak az ég felé, mutatós nagy rendezvényekkel dicsekedünk, jól szervezett intézmények működnek és az internetes hálón még a világ végén lakó reformátusra is rátalálunk. Csinos, érdekes sajtó kiadványainkat lapozgatjuk. De a fény elvakít, a látszat csal. Mai lekipásztorok igen elfoglaltak, fáradtak, néha tanácstalanok és mondanivalójuk alig. A látványos jócselekedetokről, önmotogatósról prédikálnak, mialatt a gyülekezetek létszáma fogy. A világ és az egyház válságba jutott.

A válságba jutott ember valahol kiutat keresve menekülni próbál a szexbe vagy szeszbe, pusztítja felebarátját, elhagyja a szülőföldjét, vagy reménytelenül öngyilkos lesz. A napokban történt, hogy drogos diákot magához rendelt volna igazgatója, és a fiú félelmében kimászott az ablakon, villámhárítóba kapaszkodott, hogy leereszkedjen és megmeneküljön a felelősségrevonás elől, de alázuhant. – Az egyház lekipásztorai modern módszerekkel próbálják vonzóvá tenni önmagukat, és megnyerni a vallástalanokat.

A II.Móz.32. részében pontosan ilyen válságról olvasunk. A 430 éves egyiptomi fogságból Isten Mózes által kiszabadította Izraelt. Kánaán felé haladva letáboroztak a Sinai-hegynél. Mózes fölment a csúcsra és hosszabban Isten színe előtt időzött. Odalent a csodákat látott nép panaszkodott és lázadozott a helyzete miatt. Mózes testvérét, Áront arra kéri, hogy látható, tapintható aranyborjút készítsen nekik, amely segít rajtuk, és kiszabadulnak válságos helyzetükből. Begyűjtötték az aranyékszereket, mert a vallási vezetőknek is szükségük van a pénzre. Áron megtagadta Isten parancsát, hogy ne legyenek néked idegen isteneid, és kielégítette a közvéleményt. Miután elkészült a bálvány és elszakadtak Istentől, úgy képzelték, hogy minden megoldódott. Ünnepeltek, hogy megtalálták önmagukat, mai kifejezéssel az identitást. Elkezdődött a zűrzavar és az orgia. Válságba zuhantak. Miért? – Mert elszakadtak Istentől, és az ördög karmaiba dobták magukat. A múlt ismerete és a jövő feladatainak megoldása helyett, csak egy élvezetes, múlt pillanatba temetkeztek. Felbomlott az öntudat, a családi, a baráti és a népi közösség. Meddig lehet így sorvadni? Addig, ameddig saját magukat megsemmisítik, vagy az ellenség fölfalja őket.

A történet izgalmas fordulata, hogy a nép fölírta az Istennel való szövetségét, Aki teremtetten az eget, a földet, az embert és mindent, Akié minden hatalom a világmindenségben. – De Isten mégis aláhajolt a krízisben szenvedőkhöz. Ez a megmagyarázhatatlan kegyelem. Isten

lehajol a válságban lévőkhöz, akiken már nem segíthetnek a tudósok, forradalmak, háborúk vagy békekötések. Mózes lejön a hegyről, megáll a tábor szélén és nézi a bor gőzétől eltorzult arcokat, veszekedőket, fáradt, testben-léleekben elgyötört sokaságot.

Hogy nézünk ki adventben? – Úgy, mint önmagukkal meghasonlott, közönyös vagy lázadozó emberek, veszekedő családok, egymásnak feszülő embertársak, vitatkozó közösségek, széthullott nemzet. És te hogy nézel ki karácsony előtt? Mi a célod, honnan jöttél, miért élsz, hol vagy és hová sietsz? Üdvösségre vagy kárhozatra? Valami segítséget remélsz, vagy közönyösen nézel a semmibe, hogy majd lesz valahogy?

Mózes ott áll a tábor szélén, képtelen segíteni, – de az Úr igen. Mózes nem azonosul a közvéleménnyel, nem sodródik a meghasonlott tömeggel, ahogy szokás, hanem hirdeti azt, amelyet az Úr bízott reá. Hangosan, érthetően, céltudatosan, időszerűen prédikál: aki az Úré, ide hozzám! Mert titeket nem a Szentlélek mozgat, hanem az ördög ereje. Mózes nem magához hívogat, hogy ünnepeltesse, mutogassa önmagát, hanem az Úrhoz, Aki Mózes vagy az egyház, vagy egy keresztyén által Istenhez hívogat. Prédikációjának lényege, hogy térjete vissza az Úrhoz. Istentől szokás kérni valamit. Adventben az Úr kér téged arra, hogy dönts, jöjj vissza hozzám.

Hogyan jöjje? Először is bűnösen, mentegetőzés, magyarázkodás nélkül, mert te rontottad el saját életedet. Önző, irigy, képmutató, pénzsóvár lettél. Vallj meg bűneidet, hogy jövök Uram, semmit nem hozva, amint vagyok, sok bűn alatt, de hallva hívó hangodat, jövök, fogadj el Jézusom.

Másodszor jöjj azzal a hittel, hogy az Úr elfogad téged. Bizonyos légy erről. A hitet a Szentlélek adja és határozottá tesz arról, hogy nem az igehirdető, nem vallási közösség, tantétel vár téged, hanem a Királyok Királya, Isten egyszülött Fia, Jézus Krisztus. Őt keressük adventben, Ő keres bennünket karácsonykor, Aki megszületett, megszenvedett bűneinkért és föltámadott. A Szentlélek nyitja meg szemedet és szívedet, és vallomásra kényszerít, hogy az én Megváltóm él!

Harmadszor, jöjj elcsendesedve. Isten színe előtt gondold át múltadat, jelenedet, terveidet, a keresztyén és nem keresztyén emberekkel való közösségedet. Nyisd föl a Bibliát, olvasd az evangéliumokból Jézus életét és tanításait. Ha van időd reá és kész vagy az Úrra figyelni, akkor hallani fogd szavát és tedd azt, amit az Úr mond. Keress olyan gyülekezetet, ahol a szabadító Jézust ünneplik adventben és karácsonykor. Krisztus eloszlatja a zűrzavart, a félelmünket és erőtlenségünket.

Jöjj most azonnal! Ne vitatkozz önmagaddal, se okoskodó emberekkel. Ne halogasd holnapra. Aki az Úré, most jöjjön ide hozzám, ebben a pillanatban, mert holnap már késő. Ha pedig Isten szavát hallod, meg ne keményítsd a te szívedet, mert itt a kellemetes idő, most van az üdvösség napja.

Isten szava megosztja az emberiséget. Van, aki jön és megszabadul a válságból. A keményszívűek maradnak, mert remélik, hogy valami módon kijutnak a bajból, pedig azokra vár a biztos halál. Adventben Jézus hívogat: Jöjjetek hozzám mindnyájan, megfáradtak és krízisben levők. Én megszabadítlak és megnyugtatlak titeket. Ugye így válaszolsz, először, vagy újra: Jövök Hozzád Uram! Köszönöm, hogy értem jöttél.

Ámen.

Bojtor István ny. lelkipásztor

Egész bölcsességünknek, már amelyik igaz és valóságos bölcsességnek nevezhető, valójában két összetevője van:

Isten és önmagunk ismerete.

(Kálvin János: Tanítás a keresztyén vallásra)

Az igazi szeretet

(I. Korintus 13. karácsonyi változata)

Ha házamat fenyőágakkal, gyertyákkal és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de családom számára nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha az ingyen konyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket énekelek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de az emberek felé nincs bennem szeretet, mind ez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy megölelje gyermekét.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést és megcsókolja házasársát.

A szeretet bátorságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és hozzáillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videó játékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak, de a szeretet ajándéka megmarad!

BOLDOG KARÁCSONY!

Túrmezei Erzsébet: Karácsony előtt

Legyünk egy kicsit csendben!
Födje mély csend a szíveket:
Jó, ha most lelkünk messze hagyja
a hajsza, lárma mind.
Ne siessünk hangos utakra!
Karácsony lesz megint.
Kezem a jászol előtt szépen
imára kulcsolom.
Nyomorúságom, szegénységem
mind elpanaszolom,

mert a sötét, elgyötört földre
Karácsony közeleg.
Szívem kitárom: kérlek add meg,
ami nincsen nekem!
Csodáddal csodálatos gyermek,
takard be életem!
Hadd legyen szívünk boldog csöndje
imádattal tele!
Újra leszáll a sötét földre
Karácsony éjjele.

KONDÓI KRÓNIKÁNK - HÍREK

Karácsony szentesti istentisztelet 24-én fél 3 órakor kezdődik a templomban, ahol gyermekeink szavalatát valamint a dalárda énekes műsorát is hallhatjuk.

Karácsony I. napján és II. napján délután fél 3-kor kezdődik az istentisztelet. Ünnepe I. napján a templomban az Úr szent asztalát megterítjük, az **úrvacsorát kiosztjuk**. Legátus Debrecenből érkezik Kondóra, Radostyánba és Sajókápolnára, **Viltskó Ádám**, aki V. éves teológiai hallgató. Ünnepeben ő hirdeti az igét. A neki szánt adományokat a szokásos módon gyűjtjük a faluban.

Az **őesztendei hálaadó istentisztelet december 31-én 4 órakor** kezdődik a gyülekezeti teremben, az **újévi könyörgés pedig 2012. január 1-én délután fél 3 órakor** a gyülekezeti teremben.

2012. december 9-én a Pitypalatty-völgyi Református Általános Iskola **ötödik osztályos tanulói szép advent ünnepi műsordat** istentiszteleten a kondói templomban.

2012. december 6-án temettük el **idős Szombathy Dénes 65** évet élt nyugalmazott **lelkipásztor** testvérünket a miskolc-szirmai templomból.

Szeptember 25-én Várady Zsolt lelkipásztor **Tiszatarjánban** hirdette az igét. Elkísérte Tózsér Gyuláné kondói kurátor és Szabó Jánosné Radostyánból.

Szeptember 19-én temettük el **idős Jakab László 68** évet élt atyánkfiát.

Augusztus 27-én megnyitottuk az első tanévet a **Pitypalatty-völgyi Református Körzeti Általános Iskolában**. Az ünnepség a parasznyai templomban volt.

Augusztus 8-án temettük el özvegy **Soós Lajosné 78** éves korában elhunyt nagytiszteleztű asszonyt Sajókápolnán. A temetési igehirdetést nt. Gazda István mezőcsáti és nt. Kölönte Sándor szín-szögliget-perkupati lelkészek végezték.

Június 12-én, kedden a sajókápolnai egyházközség vendégeiként mi is elmehettünk a pályázati pénzből szervezett **budapesti kirándulásukra**, amikor is megnéztük a parlamentet és a Mátyás templomot. Köszönjük a részvétel lehetőségét.

Május 31-én temettük el özv. **Almásy Károlyné Tamkó Róza 85** évet élt testvérünket.

Május 27-28-án, pünkösdkor legátusunk volt **Lukács Beáta V.** éves debreceni teológus.

Május 6-án anyáknapra istentiszteleten szerepeltek hittanos gyermekeink.

Április 8-9-án, húsvétkor legátusunk volt **Kocsis Ádám V.** éves debreceni diák.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református

Egyházközség lapja

Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor

H-3775 KONDÓ

Szabadság út 77. szám

Villámposta:

kondoref@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570

+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.kondo.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Adomány az újságra

példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,

a fenti címre kérjük.

XX. évfolyam 2. szám

2012. december

„És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

(I.János 2:17.)